

Konfirmeras mera!

Kristi himmelsfärd, pingst, sköna majhelger och konfirmationerna står som spön i backen. Jag besökte själv en härligt festlig i helgen. I Viksängskyrkan i Västerås där jag jobbade under hela nittioalet och såg hundratals konfirmander passera. Jag tror jag faktiskt hade döpt flera av dem som nu konfirmerades. Det känns inte så värst avlägset.

Nyss tultade de här ungdomarna omkring i blöjor och nu så är de snart vuxna. Steget in i vuxenvärlden är för många omtumlande och en kamp med de stora livsfrågorna för första gången: vad är rätt och fel, var kommer det onda ifrån, vad händer när vi dör, finns det en Gud, vem är jag och, kanske mest av allt, duger jag i så fall som jag är?

Många av er kanske minns sin läsning som fylld av undervisning av prästen och utantilläxor. Sedan ett par tre decennier är det annorlunda. Under konfirmandåret får ungdomarna stöta och blöta dessa livets och trons frågor tillsammans med vuxna och unga ledare. Man gör det genom att t ex läsa, lyssna, måla, sjunga, leka, fira gudstjänst och samtala.

Vi försöker utmana konfirmanderna att erövra ett nytt vuxet abstrakt tänkande. Att t ex tro att Gud är en gubbe på ett moln hör barndomen till och hör inte hemma i en vuxens tro.

Gud är något oändligt mycket mer som kan vara nära varje människa överallt och jämt.

Under konfirmandtiden vill kyrkan erbjuda möjligheter att lära känna sig själv, andra och Gud mer. Frön sås för framtiden och vi hoppas att allasom nu konfirmeras så sakteliga ska växa i tillit till sig själva, så att de vågar vara människor som kämpar för godhet, rättvisa och sanning. Gud tror på oss människor: att vi kan göra skillnad, göra någonting bra! Hans löfte genom Jesus står fast: *Jag är med er alla dagar intill tidens slut.* (Matteusevangeliet kap 28)

Det ger en trygghet och inriktning för hela livet.

Jag lever i övertygelsen om att man blir en mer hel och trygg vuxen om man har fått öva sig i att tala också om svåra saker. I kyrkan drar vi oss inte för att också tala om sorg, död, relationer, sexualitet, skuld och förlåtelse. Det är inte många andra ställen i vårt samhälle som erbjuder den möjligheten. Och det är inte heller de vanligaste samtalsämnena hemma kring köksborden förstår man av ungdomarna.

Lika viktigt är det dock att tillsammans öva på att se rikedomerna i kulturen och naturen, att fyllas av musiken och uttrycka sig genom dikter, att känna friden när man stillar sig en stund i kyrkan eller fascinationen inför vitsippans ljuvlighet.

Konfirmandtiden är helt enkelt något väldigt positivt. Ungdomarna som konfirmeras tycker att det är en upplevelse för livet, där man lär känna nya kompisar och får spännande erfarenheter. Snart kommer inbjudan inför nästa läsår. Hoppas att ni är många som är med och stöttar era ungdomar att våga prova denna möjlighet!

Mari Jansson, kontraktsadjunkt i Norra Västmanland